

„Pane, dobre je nám tu.“ (Mt 17, 4)

Počas cesty do Jeruzalema Ježiš svojim učeníkom hovoril, že ho tam čaká utrpenie, smrť a napokon bude vzkriesený. Peter sa proti tomu búril a súčasne tým vyjadroval všeobecné zdesenie a nepochopenie. Majster ho teda vzal spolu s Jakubom a Jánom, „vyviedol ich na vysoký vrch“ a tam sa všetkým trom zjavil v novom a mimoriadnom svetle: jeho tvár „žiarila sťa slnko“ a rozprávali sa s ním Mojžiš a prorok Eliáš. Z jasného oblaku začuli hlas samotného Otca, ktorý ich pozýval, aby počúvali Ježiša, jeho milovaného Syna. Peter po tejto prekvapivej skúsenosti nechcel odtiaľ odísť a hovorí:

„Pane, dobre je nám tu.“

Ježišov zámer bol umožniť svojim najbližším priateľom prežiť nezabudnuteľnú skúsenosť, aby si ju v sebe navždy uchovali.

Aj my sme možno s úžasom a dojatím zažili Božiu prítomnosť a jeho pôsobenie v našom živote vo chvíľach radosti, pokoja a svetla, pri ktorých by sme si priali, aby sa nikdy neskončili. Tieto chvíle často prežívame s druhými alebo vďaka nim. Vzájomná láska skutočne priťahuje Božiu prítomnosť, pretože, ako Ježiš prisľúbil: „Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi“ (Mt 18, 20). Niekedy nám umožňuje ocitnúť sa v týchto dôverných chvíľach a vnímať udalosti jeho pohľadom.

Tieto skúsenosti nám pomáhajú nadobúdať silu čeliť ťažkostiam, skúškam a námahám, s ktorými sa na ceste stretávame, a mať pritom v srdci istotu, že nad nami bdie Boh, ktorý nás povolal, aby sme sa stali súčasťou dejín spásy.

Po zostúpení z vrchu sa učeníci spoločne vybrali do Jeruzalema, kde ich očakával zástup plný nádeje, ale aj nástrahy, odpor, averzia a utrpenie. Tam „budú rozptýlení a poslaní až do končín zeme, aby svedčili o našom konečnom príbytku, o Božom kráľovstve“.¹

Budú môcť začať vytvárať jeho dom už tu dole medzi ľuďmi, pretože boli „doma“ s Ježišom na vrchu.

„Pane, dobre je nám tu.“

„Vstaňte a nebojte sa!“ (Mt 17, 7), tak znie Ježišova výzva na konci tejto mimoriadnej skúsenosti. Obracia sa ňou aj na nás. Ako jeho učeníci a priatelia môžeme s odvahou čeliť tomu, čo nás čaká.

¹ T. Radcliffe OP, seconda meditazione – druhá meditácia účastníkov generálneho zhromaždenia Biskupskej synody, Sacrofano, 1. október 2023.

Tak to bolo aj v prípade Chiary Lubichovej. Po dovolenkovom období, ktoré bolo také bohaté na svetlo, že ho nazvali „Raj 1949“, vďaka vnímaniu Božej prítomnosti v malom spoločenstve, s ktorým trávila čas odpočinku, a pre mimoriadnu kontempláciu tajomstiev viery netúžila po návrate do každodenného života. Urobila tak však s novým zápalom, pretože si uvedomila, že práve kvôli tejto skúsenosti osvietenia má „zostúpiť z vrchu“ a pustiť sa do práce, byť Ježišovým nástrojom pri realizácii jeho kráľovstva, vnášaním jeho lásky a svetla práve tam, kde chýbajú, aj keď to vyžaduje zvládanie ťažkostí a utrpenia.

„Pane, dobre je nám tu.“

A keď zas my strácame svetlo, pripomeňme si v srdci aj v mysli chvíle, keď nás Pán osvietil. A ak sme jeho blízkosť nezažili, hľadajme ju. Dajme si tú námahu, „vystúpme na vrch“, aby sme sa s ním stretávali v našich blížnych, aby sme ho uctievali v našich kostoloch a tiež kontemplovali v kráse prírody. Pretože on je tam pre nás vždy: stačí, keď s ním kráčame a v tichosti ho pokorne počúvame ako Peter, Jakub a Ján.²

Spracoval Silvano Malini a tím Slova života

² Porov. *Mt* 17, 6.